

Fra Selskabets bibliotek - artikel 13

Kristentro: Belastning eller ressource for psyken

Artikel skrevet af Orla Møller i "Udfordringen" den 20. februar 2003

Vi kristne må lære at det er OK, når vi oplever modsætninger og spændinger i vores liv, og vi må også indse, at vi alle har svagheder, siger psykolog og psykiater Dr. Samuel Pfeifer fra Schweiz der d. 8. og 9. februar 2003 var på besøg i Danmark.

Selskabet for Kristne Psykologer i Danmark, havde fornemt besøg til deres årlige konference i Århus. Dr. Samuel Pfeifer fra Schweiz er en internationalt anerkendt underviser og har skrevet flere bøger om psykologi fra en kristen synsvinkel. Hans nyest bog "Der sensible Mensch" (Det følsomme menneske) udkom i april 2002.

Dr. Pfeifer var bestilt af Selskabet for Kristne Psykologer for at adressere spørgsmålet om kristentro er en belastning eller en ressource for menneskets psyke. I verdslige psykologkredse er der en tendens til at hælde til holdningen, at religion påvirker psyken negativt. Og der findes nok af eksempler på folk som har forladt kirken og troen i vrede og skuffelse, eller folk der er blevet undertrykt eller manipuleret åndeligt af ledere og prædikanter. Dr. Pfeifer kender også til mange eksempler fra første hånd om udbændte kristne ledere, som mener, at Gud har forladt dem, eller om deprimerede mennesker som føler sig svigtet af kirken og de troende. Men Samuel Pfeifer mener absolut ikke, at kristendommen er psykosefremkaldende - i hvert fald ikke i den form som Gud har ment.

"Vores kirkelige strukturer kan være til megen opbyggelse og tryghed for folk; men vi kan ikke undgå, at der opstår konflikter og spændinger; og disharmonien i hvilken form den end måtte tage får nogle til at bukke under," analyserer Dr. Pfeifer. "Mange kristne søger automatisk spirituelle forklaringer på deres misere, men ofte gemmer der sig problemer af personlig art under åndeligheden." "Det kan være svært for en verdslig psykolog at forstå, hvad en kristen patient mener, når de siger, de har skyldfølelse over, at de ikke beder nok; eller hvis patienten mener, han eller hun er under dæmonisk angreb," siger Samuel Pfeifer. "Men vi som kristne psykologer bør heller ikke tag alle åndelige forklaringer for gode varer. Vi må i kærlighed gå ind i en konstruktiv samtale med klienten, for at afdække om andre faktorer end dæmoner og straf for synd kan være årsag til det psykiske ildebefindende - det kan være, det drejer sig om stress, udbændthed, skadelige relationer eller vaner eller belastende biochemiske processer." "En del kristne - især lederne - fornægter svagthed; men jeg har stor respekt for svagthed, for det er derigennem, at Gud virker stærkest!" bedyrer Samuel Pfeifer.

I mellem videnskab og tro

Kristne psykologer er ofte klemte i den øjensynlige modsætning mellem videnskab og tro. I psykologkredse anses kristentro for at være forplumrende for psyken. Verdslige psykologer anser menneskets frie vilje og lystfølgelse som et helbredstegn, og vurderer at kristendommens moralske retningslinier kan være skadelige. Som kristen psykolog vil man derimod oftest hælde til den holdning, at Guds normer for livet i længden er de sundeste og bedste for mennesket. På den anden side klandres psykologerne af præster og forbedere for ikke at være "åndelige nok". Hvorfor bruge langvarig og dyr behandling og samtale, når man kan bede til Jesus om helbredelse eller uddrive dæmoner ved forbøn og kraft?

Pfeifer understreger at præster, sjælesørgere, forbedere og psykologer er samarbejdspartnere. Han understreger at Paulus ikke kun taler om kraft og mirakler som vigtige redskaber blandt de troende, men også udholdenhed og overbærenhed - det at vandre tålmodigt med andre gennem deres kriser (Kol 1, 9-11; Gal 5, 22; 1. Thess 5, 14). "Nogle gange kan nok så megen sjælesorg, forbøn og formaning ikke hjælpe en sindslidende person, konstaterer Dr. Pfeifer, og det er fordi vedkommendes "modtage-apparatur" er defekt. Ligemeget hvor dygtig en pianist er, kan han ikke få en melodi til at lyde smuk på en ustemt klaver!". "Derfor må præster, sjælesørgere og psykologer arbejde sammen som kolleger med hver vores styrke," slutter Samuel Pfeifer, med henvisning til at flere og flere kristne benytter sig af muligheden for at gå i terapi.